

„Danferen.“

et halvugentlig Ulyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danferen“ udkommer hver Onsdag i Lördag.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danferen“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der avetterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det avetterede, bedes de altid omtale, at de saa Avetterementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Hvorfor har vi saa faa Præster og Menighedsmedlemmer?

(A. J. Dahm.)

Der er mindst 350,000 Danste i de forenede Stater i Nordamerika, naar vi tæller dem, der er født af danske Forældre her sammen med dem, der er kommet hertil fra Danmark. Saa er der ca. 150 danske Præster iblandt os. Der er en Præst i Gennemsnit for hver Flok paa 2,333 Menninger. Men naar vi nu ved, at der er 30,000 Danste i Amerika har deres Raabe indstretet i dansk lutheriske Kirkebøger som Menighedsmedlemmer, og at kun godt en Snes Tusinder foruden disse plejer at gaa til Kirke, saa ved vi ogsaa, naar vi tænker os om, at hver Præst kun gennemsnitlig har en lille Flok paa ca. 333 Menninger under direkte Indflydelse.

I Forhold til de 350,000 Danste, der findes i de Forenede Stater, har vi kun faa Præster. Men i Forhold til den Synodepart af de Danste i Amerika, som Præsterne paa direkte Indflydelse paa, har vi da nogenlunde Antal af Præster.

Om vi havde en Præst for hver Flok af Menninger paa 250, saa havde vi naaet, hvad der passer bedst efter vore fritterlige Forhold.

Præsten skal jo ikke alene her i Amerika bestyrelse al Prædike- og Sjælesørgergeneringen; men han skal ved Siden af ogsaa sørge for Børnens Undervisning i Religion, og derfor har han altid noget at arbejde med, naar han har en Menighed paa ca. 50 Familier eller ca. 250 eller 300 Sjæle.

Vort Maal skal jo være at naa alle Danste i Amerika med Ordet og Sakramenterne. Det er Præster, der skal prædike og forvalte Sakramenterne.

Der er allerede strevet en Del af forskellige om, hvad Grunden kan være til, at vi har saa faa Præster, og det er baade nødvendig og glædeligt, at alle kommer til at tænke derover.

Den allerførste Grund til, at vi har saa faa Præster, er at vi har saa faa Menighedsmedlemmer. Der er baade nødvendig og glædeligt, at alle kommer til at tænke derover.

Præster her i Amerika allerede for mindst 40 Aar siden. I Danmark selv var der kun lidt Liv for 40 Aar siden. Som Følge deraf gjorde man kun grumme lidt for Hedningemissionen den Gang, og man gjorde det intet for, at de Flokke af Danste, som det ene Aar efter det andet rejste til Amerika, kunde faa Guds Ord forkyndt for sig, naar de var boplatte i Amerika.

Denne Forholdssag fra vort Fædrelands Side over for de Udvandrede til Amerika, har de Danste her maattet lide frugtligt for, idet de 6 Synodebeholdere af dem ikke er under direkte Indflydelse af den lutheriske Kirke den Dag i Dag.

Harde man saa tidlig som 1860, da der kun fandtes 53 Tusind Danste i Amerika, sendt os en tre eller fire trossende Præster fra Danmark, der vilde have boplatte her, saa havde disse Præster snart faaet en Præsteflok, bestaaende af Colleger og teologisk Seminariet, oprettet. Fra denne Præsteflok havde da det danske Folk i Amerika kunnet faa Præster. Disse Præster havde da kunnet samle vort Folk til Menigheder her og der. Da havde Ordet blevet forkyndt, og Sakramenterne blevet forvaltet næsten alle Steder, hvor vort Folk havde boplatte; thi der havde været Præster til at gøre det. Da havde mere end Halvdelen af vort Folk været Menighedsmedlemmer den Dag i Dag.

Nu er vi jo nødt til at tage Tingene, som de er. Kun en Synodebeholdere vort Folk er under direkte Indflydelse af den lutheriske Kirke for Tiden. Anderledes havde det været, om man for godt 40 Aar siden havde taget sig af at stifte os gode Præster fra Moberlandet. Hvor maakt det end ser ud nu, skal dog vort Folk være, at alle Danste i Amerika maa blive trossende Menighedsmedlemmer. Maalet er allerede ikke for stort; thi Gud vil det. Han vil jo, at alle Menninger skal blive salige (1 Tim. 2, 4); men nu kan jo ingen blive salig uden at være trossende. Jesus siger det jo selv. Han siger jo, at den, der tror og bliver døbt, skal blive salig, og at den, der ikke tror, skal blive forbømt (Mark. 16, 16). Det er de trossende, der maa sørge for, at Ordet og Sakramenterne maa komme til dem af vore Landsmænd, der ikke har disse Raademidler; thi Troen kommer jo ved Brug af Raademidlerne. Der maa altsaa sendes Ordet og Tjenere ud til de vore Landsmænd, der er saa ligegyldige, at de ikke engang selv vil sørge for at faa en Præst til at bo iblandt sig og ikke vil betale til hans Ophold. Ja, der skal endog sendes Ordet og Tjenere ud til dem, der ønsker at være ganske fri for at høre og se en Præst; thi der er der allerhøjest Trang til en meget god Præst, og en saadan vil altid kunne vinde Sjæle for Guds Rige paa et saadant Sted, selv om det kun gaar ganske smaat dermed i Forbindelse af hans Ophold der.

De Menighedsmedlemmer, vi allerede har, gør det om at beholde, og saa gør det om at faa deres Børn oplært grundigt i vor kristelige Børnelærdom efter den lutheriske Bestemmelse, saa de kan blive ved Kristus, ligesom de ved Daaben er indpodet i ham. Dernæst gælder det meget alvorligt om at vinde vore vantro Landsmænd for Guds Rige. For at dette kan ske, maa der gives rigeligt af Penge til den Rasse, hvortil de Præster skal have deres Løn, der arbejder paa saadanne Steder, hvor Folket ikke selv kan eller vil lønne dem. Paa saadanne Steder skal Folket nødes til at gaa ind i Guds Rige (Lut. 14, 23).

Vaagner vi op alle Steder, hvor der er Menigheder til at bede Hjstens Herre sende Arbejdere ud i sin Høst, og vi saa betaler til Arbejdernes Udførelse og Underhold alt, hvad hver enkelt kan, da skal vi snart faa flere Menighedsmedlemmer og flere Præster.

Falmouth, Maine, 27. Martz.

For saa Præster.

Der har været strevet meget om den Sag og alle synes at angide Mangel paa Understøttelse som Uarsag. Det kan jo være smaat nok. Tidens Fordringer er jo store og man skal jo følge med Tiden; Livets Nødvendigheder er jo saa og smaa, men Livets Behageligheder er ubegrænsede og af dem vil vi allesammen gerne have saa mange, vi kan faa, og det kan jo være rigtig nok. Men jeg tænker, at Johannes den Døber, Paulus og for saa vidt alle vor Frelseres Apostle og mange flere, som Guds Ord omtaler som Arbejdere i Herrens Vingaard, de spurgt vist næppe, før de drog ud, hvor megen finansiell Understøttelse de kunde vente.

af Menneftet tabte, men af Jesus gen- erhvervede Maal. Vil du naa det?

Kristendommen henvender sig og saa først til Menneftets Forstand, som er formøret og søger at opløse den. Men den vil tillige vække den slumrende Følelse og forbande den onde Villie, hvilket sidste er dens Hovedformaal. Kristendommen følger intet, som det kan have Betydning for din Frelse at vide, og den leder intet Spørgsmaal ubefarret, som din Frelse og Salighed er afhængig af.

Kristendommen opløser ikke blot at Gud er til, og at han er alle Tinges Ophav, den viser os tillige hans Væsen, hans Hellighed og Retsfærdighed. Den viser ikke blot at Menneftet er skabt i Guds Billede og begavet med en udvaldt Land, men den viser hvorledes Menneftet blev skabt fra Barne- retten, og at det har mistet al sin Ret og al Kraft til nogen Sinde igen at faa den. Den gør dette uden Omvæb, og uden med smukke Fraiser og tomme Ord at bede om Hjertelighed. Kristendommen opløser os tillige om, at Gud er Retsfærdig, evig uubødig og uforsvarelig Retsfærdig, og at han gav sin Søn den Enbaarne, og denne Søn, Gud og Mand, gav sig selv til en Genselvsnings Betaling for alle. Den opløser videre, at denne Forselvning, som tilbydes alle, maa anammes, modtages og tilgives i en sand levende Tro, bekræftet med Tro- skab og bare Frugt i Kærlighed og Taalmodighed. Saaledes faaer Billien og Livet en ny Betning. Vejen ligger lige for dig og fører til Salig- hed. Denne Frelse er en fri Gave af Gud, der kan ikke købes, og den kan ikke fortjenes. Menneftets Antagelse af Frelsen i Troen er en fri Raade- virkning af Gud ved den Helligaand gennem Ordet og Sakramenterne. Frugten af denne Raadevirkning er det nye Sind og den nye Villie, et nyt Mennefte, som lever et nyt Liv. Troens, Haabets, Kærlighedens og Bønnens Liv; eller om Virkningen modtaas, fremtænder den et sten- haardt, trodsigt, tilsidst redbningsløst fortabt Hjerte.

Denne nye Liv i Raaden er ufuld- kommet, men dog er det virkelig, væsentligt og sandt, og det skal fort- sættes som fuldkomment, uendeligt og saligt Liv paa den nye Jord, hvor Retsfærdighed bor baade inde og uden og alle Vegne. Modstanderne af dette Liv og dets Virkning skal fortætte Tilværelsen, hvor Tiden ikke sluktes, og Ormen ikke dør, hvorfra Djævelen og alle hans Tilhængeres Pine og Røg optiger i al Evighed.

Den kristelige Oplysning er nød- vendig for hvert Mennefte, fordi hvert Mennefte skal bestemme sig for eller imod. Men ikke at ville bestemme sig er at bestemme sig imod. Det har skødt Kærlighed og Forsoning fra sig. Hvis det forbliver uden Kundskab om Faderens Tilbud om Forsoning, forbliver det under en nagende Sam- vittigheds Angst og Plage eller i en overmodig Trods. Men hører det Ordet om Forsoning, da faar det Lej- lighed til at forandre sin Stilling eller — forværre den.

Faaren er aaben, men ingen er fit- ter før han heiler i den, mærker jeg heller før dens Varme. „Efter som Gud har indbefattet alle under Ulyd- dighed, at han kunde forbarne sig over alle“ (Rom. 11, 39), saa er det nød- vendigt, at alle, store og smaa, bliver ført til ham i Haaren, ja ikke det ale- ne, men lære at holde alt, hvad Jesus har befalet, saasnart Bevidstheden og dens Liv vaagner. „Alle“ betyder „alle“ og ikke „nogle“. „Alle“ indbe- fatter store og smaa, unge og gamle, gode og onde, pæne og ikke pæne, dan- nende og ubannede, oplyste og uoplyste. „Døden trængte igennem til alle Men- nefter, idet de syndede alle“. Men ved ens Retsfærdighed skal komme over alle Mennefters Retsfærdiggørelse og Liv. Men Retsfærdiggørelsen sker ved Troen, Troen sker ved Hjertelighed, derfor er det nødvendigt at alle høre. De smaa kan ikke modtage videnskabelig Oplysning, men de kan modtage Op- lysning om den Frelser, til hvem de ere døbt. De smaa kan dø, og faar da aldrig Brug for videnskabelig Op- lysning, men de har Brug for det Liv, som viser dem Vejen gennem Dødens mørke Port. Mange af Videnskabens Sætninger er vanstavelige at fatte, ja de allerfleste overgaar ikke alene Børnets, men de fleste Mennefters For- staaelse. Guds Ord, Videnskabens, fortaas af Børnet og den ulærde, medens det la- der Bismanden saa i hans Beundring og store i dets Dybder, uden at han tilnærmelsesvis endog ser Bunden. D. J. Daerer, som vil lætte Videnskab og Oplysning i Stedet for Guds Ord, J. gaa med et fire Tommer tykt Bind for Hjensne trods alt jert opløst Klarhed. Lad hellere Bindet blive fjernet i Tide! Derfor siger Gud ikke „sener Børnene først til „the public School“ og siden, naar de bliver store nok, til Religionsundervisning, at de kunne blive konfirmerede“; — men han

Vid om Oplysning og dens Brug eller Misbrug.

(Sluttet).

Den Slutning, at naar Mennefte- heden bliver opløst, saa bliver Verden, som den skal være, er grundfast og saa af en anden Grund. Oplysningen indvirker vel paa Menneftets For- stand og stærker denne, men det, der bestemmer Menneftets Karakter og Handling, er Villien. Vel er det saa, at Villien paavirtes gennem Forstan- den, men for det første paavirtes den kun af det Liv, den modtager, og er dette udelukkende materiel eller dog stammer udelukkende fra Naturen, saa bliver Indflydelsen deraf, thi en Virkning er ikke større end sin Uarsag. Dernæst kan Villien modværdigt sig Ly- st, og det er en uafviselig Kendsgæ- ring, at den ofte gør det, og da udelik- ver den gode Virkning, ja mere, Lyset virker forværende. Den samme Sol, som fremtænder den mest luksuriøse Plantevækst langs Jodletjet, udviser og opbejder Sahara's Sandletter. Dog, den verdslige Videnskab befinder sig lidet med Villien, i hvert Fald som en moralsk bestemmende Livsmagt. Den er i Reglen tilfreds med Forstan- dens Interesse og Dyrkelse, eller dog med at vise Menneftet, hvorledes han som Naturmennefte kan forbedre sin Stilling her i Verden.

Her er det altsaa, at Kristendom- men træder til. De Opgaver, som den verdslige Videnskab lader og maa lade ligge uløst, gaar den lige løs paa. „I Begyndelsen skabte Gud Himlen og Jorden“. Der er den syn- lige Stabnings Ophav angivet, nem- lig Gud, og det uden alle Hypotheser, uledte Slutninger, og spidsfindige Forklaringer. „Gud skabte Menne- fet i sit Billede“. Der er du, hvor du stammer fra, trods alt Brøvl om Anbødel og Abetatte. „Jeg er født i Misgæring og min Moder har und- sanget mig i Synd“. Saaledes er din Tilstand, enten du holder af at se det, eller du sukker Hjensne derfor. „I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.“ „Gud blev Rød og boede iblandt os.“ Der er din Forsøjer, vil du lade ham ubfri dig, eller vil du heller blive i din fortabte Tilstand? „Guds Søns Blod renser fra al Synd.“ Vil du renses eller „være til evig Stum og Afstift“? „Saa mange, som ham an- nammede, dem har han givet Magt at vinde Guds Børn, dem, som troede paa hans Navn!“

Lever du saa som Barn? „Fader! jeg vil, at de, som du har givet mig, skulle og være hos mig, hvor jeg er, at de maa live min Hellighed, som du har givet mig.“ Der er Tilværelsen

af Menneftet tabte, men af Jesus gen- erhvervede Maal. Vil du naa det?

Kristendommen henvender sig og saa først til Menneftets Forstand, som er formøret og søger at opløse den. Men den vil tillige vække den slumrende Følelse og forbande den onde Villie, hvilket sidste er dens Hovedformaal. Kristendommen følger intet, som det kan have Betydning for din Frelse at vide, og den leder intet Spørgsmaal ubefarret, som din Frelse og Salighed er afhængig af.

Kristendommen opløser ikke blot at Gud er til, og at han er alle Tinges Ophav, den viser os tillige hans Væsen, hans Hellighed og Retsfærdighed. Den viser ikke blot at Menneftet er skabt i Guds Billede og begavet med en udvaldt Land, men den viser hvorledes Menneftet blev skabt fra Barne- retten, og at det har mistet al sin Ret og al Kraft til nogen Sinde igen at faa den. Den gør dette uden Omvæb, og uden med smukke Fraiser og tomme Ord at bede om Hjertelighed. Kristendommen opløser os tillige om, at Gud er Retsfærdig, evig uubødig og uforsvarelig Retsfærdig, og at han gav sin Søn den Enbaarne, og denne Søn, Gud og Mand, gav sig selv til en Genselvsnings Betaling for alle. Den opløser videre, at denne Forselvning, som tilbydes alle, maa anammes, modtages og tilgives i en sand levende Tro, bekræftet med Tro- skab og bare Frugt i Kærlighed og Taalmodighed. Saaledes faaer Billien og Livet en ny Betning. Vejen ligger lige for dig og fører til Salig- hed. Denne Frelse er en fri Gave af Gud, der kan ikke købes, og den kan ikke fortjenes. Menneftets Antagelse af Frelsen i Troen er en fri Raade- virkning af Gud ved den Helligaand gennem Ordet og Sakramenterne. Frugten af denne Raadevirkning er det nye Sind og den nye Villie, et nyt Mennefte, som lever et nyt Liv. Troens, Haabets, Kærlighedens og Bønnens Liv; eller om Virkningen modtaas, fremtænder den et sten- haardt, trodsigt, tilsidst redbningsløst fortabt Hjerte.

Denne nye Liv i Raaden er ufuld- kommet, men dog er det virkelig, væsentligt og sandt, og det skal fort- sættes som fuldkomment, uendeligt og saligt Liv paa den nye Jord, hvor Retsfærdighed bor baade inde og uden og alle Vegne. Modstanderne af dette Liv og dets Virkning skal fortætte Tilværelsen, hvor Tiden ikke sluktes, og Ormen ikke dør, hvorfra Djævelen og alle hans Tilhængeres Pine og Røg optiger i al Evighed.

Den kristelige Oplysning er nød- vendig for hvert Mennefte, fordi hvert Mennefte skal bestemme sig for eller imod. Men ikke at ville bestemme sig er at bestemme sig imod. Det har skødt Kærlighed og Forsoning fra sig. Hvis det forbliver uden Kundskab om Faderens Tilbud om Forsoning, forbliver det under en nagende Sam- vittigheds Angst og Plage eller i en overmodig Trods. Men hører det Ordet om Forsoning, da faar det Lej- lighed til at forandre sin Stilling eller — forværre den.

Faaren er aaben, men ingen er fit- ter før han heiler i den, mærker jeg heller før dens Varme. „Efter som Gud har indbefattet alle under Ulyd- dighed, at han kunde forbarne sig over alle“ (Rom. 11, 39), saa er det nød- vendigt, at alle, store og smaa, bliver ført til ham i Haaren, ja ikke det ale- ne, men lære at holde alt, hvad Jesus har befalet, saasnart Bevidstheden og dens Liv vaagner. „Alle“ betyder „alle“ og ikke „nogle“. „Alle“ indbe- fatter store og smaa, unge og gamle, gode og onde, pæne og ikke pæne, dan- nende og ubannede, oplyste og uoplyste. „Døden trængte igennem til alle Men- nefter, idet de syndede alle“. Men ved ens Retsfærdighed skal komme over alle Mennefters Retsfærdiggørelse og Liv. Men Retsfærdiggørelsen sker ved Troen, Troen sker ved Hjertelighed, derfor er det nødvendigt at alle høre. De smaa kan ikke modtage videnskabelig Oplysning, men de kan modtage Op- lysning om den Frelser, til hvem de ere døbt. De smaa kan dø, og faar da aldrig Brug for videnskabelig Op- lysning, men de har Brug for det Liv, som viser dem Vejen gennem Dødens mørke Port. Mange af Videnskabens Sætninger er vanstavelige at fatte, ja de allerfleste overgaar ikke alene Børnets, men de fleste Mennefters For- staaelse. Guds Ord, Videnskabens, fortaas af Børnet og den ulærde, medens det la- der Bismanden saa i hans Beundring og store i dets Dybder, uden at han tilnærmelsesvis endog ser Bunden. D. J. Daerer, som vil lætte Videnskab og Oplysning i Stedet for Guds Ord, J. gaa med et fire Tommer tykt Bind for Hjensne trods alt jert opløst Klarhed. Lad hellere Bindet blive fjernet i Tide! Derfor siger Gud ikke „sener Børnene først til „the public School“ og siden, naar de bliver store nok, til Religionsundervisning, at de kunne blive konfirmerede“; — men han

Spørgsmaal til Danmarksrejsende.

Af og til læser man i „Danferen“, at en her og en anden der i Sommer rejser en Tur til Danmark; derfor spørger jeg: var det ikke muligt, at flere tunde komme til at følges ad? Om Gud vil har jeg ogsaa bestemt at rejse i Sommer, enten i August eller September. Det var en Behageligh- hed, om flere Samfundssøstrende kun- de følges ad, og det er tillige Mulig- hed for ved Sammenslutning at faa en større Rejsefælle i Prisen. Jeg har tænkt, om det ikke kunde ordnes paa den Maade, at enhver, som ønsker at være med i Selvfabet, sendte Begæringen til en Mand, og h o a d Tid de ønsker at rejse, tillige h o a d Dampskibslinie de helst vil rejse med. Denne Mand skulle saa oplyse, nærmest ved Aarsmødet i Racine, hvad Linie, der har de fleste Deltagere og saa vilde vi alle samles om den. Tillige oplyse om, hvad Tid de fleste ønsker at rejse, saa maatte vi andre, som lunde og vilde, enten rejse lidt før eller vente lidt længere. Denne Mand skulle saa underhandle med Linies Hoved- kontor om Prisen. Enhver kunde ligesuldt købe sin Billet hos de lokale Agenter.

Jeg vil paatage mig at ordne Sa- gen saa godt jeg forstaar, og heber enhver, som vil være med, at sende mig de ovenfor nævnte Oplysninger, senest 8 Dage før Aarsmødet, altsaa før 25. Maj.

R. P. Jensen, 293 Cape St., Oshosh, Wis.

Menneftet er kun godt af Hjertet i samme Grad, som det aabner sit Hjerte for Belibillens Følelse og for Delta- gelse i andres Le og Vel.

figer til alle, store og smaa: „Søger først Gud, og hans Retsfærdig- hed.“ Derfor siger Peter ikke: „Sø- ger Romernes og Grækerne Kultur, og alt er vel“; — men han prædiker: Der er intet andet Naavn (Jesus) un- der Himmelen, givet iblandt Menne- ster, ved hvilket, vi skulle vorde frelst. Den verdslige Oplysning har betin- get Værdi for nogle, den kristelige Op- lysning har en ubetinget Nødvendig- heds Værdi for alle. Den første har Værdi for Tiden, den sidste har Værdi for Tiden og Evigheden.

Hvorfor da saa mange Stoler og saa megen Tid til verdsligt Studium i Kirkens Stoler og tilbuds af Kirkens Arbejdere? Fordi man der indrøm- mer disse Kundskabers Nytte og Be- tydning. Hvad der er af setundar Betydning, er ikke uden Betydning, men ofte af stor Betydning. En klar Anid er et nyttigt Redskab, naar det ført, men den er farlig, naar den er i onde eller uforstandige Hænder. I Stolen uden Religion følger man Anide, men lader vedkommende An- dere selv bestemme, hvorledes han vil bruge den, eller maatte man endog saa give Anvisning paa at bruge den til Selvmord, aandeligt, — ja, saa galt legemligt med paa Steder. I kriste- lige videnskabelige Stoler sælger man Anide, og man giver Anvisning til at bruge den ret, — ja mere, man fatter saa mange som muligt i Arbejde med Udstrækning af Guds Tempel. Des- uden, hvis Hjenben bruger Videnska- bens Baaben mod hans Kristentro, saa vil den opløste Kristen vide ikke blot at bruge Troens Baaben til For- svar og Angreb, men han vil føre disse Baaben med større Dgthighed, ja han vil vende Hjenbens egne Ba- aben mod ham. Thi Sandheden er dog den, at efter som Gud baade er Natu- rens Ophav og Lovgiver, Historiens og Menneftedens store Herre, og tillige Aabenbaringsens og Frelsens Ophav, saa kan der aldrig blive virke- lige Uoverensstemmelser mellem de to. Vi vil derfor hindre den falske Oplys- ning ved at bruge den sande, og vi vil hindre den gale Brug af den sande Oplysning ved at anvise den rette Brug. For Guds Menighed i vore Dage at undlade dette, er at lade Hjenben tage Udenvarterne og derfra bestyde vor Hovedstilling tilmed med vore egne Kanoner og Fanger robre- de fra os. Men det er daarlige Krigs- fælle. Har vi derimod Udenvarter- ne besat med flinke Folk og godt Shts, saa holder vi ham fra at øbe- lægge vor Stilling, jo mere vi uddan- ner og træner Soldaterne i vor Hær, og bruger dem i vor Tjeneste, som han altid lurer paa at gøre til Uoverløbere og Defektorer, der med ham vil vende Baabene mod sine egne. Uds derfor i Guds Navn ta- ge fat, det skal ikke være forgæves.

For os gaar Med os faar Helten dog, som alt formaar!

J. A. Jensen.

Rettelser.

I min Afhandling: „Svad siger Stati- stikken?“ er der indløst følgende Rettelser: 3 Afnit 11, Linie 2: vort lutherisk; læs: vore lutheriske; 14 linie 3: læs: det er; 43 linie: alt aller sidst; læs: alt atter sidst.

Over Afnittet: En Indbyder har her i Bladet o. f. v.: stude saa: 1 V.

I den statistiske Tabel i dette Afnit saa: United Synod South 24, 1333, 73; læs: United Synod South 24, 133, 73

Den foren. norske Kirke 174, 778, 00; læs: 174, 778, 27.

Den foren. danske Kirke 19, 554, 64; læs: 19, 554, 64; Den foren. danske Kirke 5, 900, 00; læs: 5, 900, 00.

Chr. F. Ald.

I det første Manuskript saar 0.60. Korrekturlæser.

Bøger til nedjatte Priser.

Nedenstaaende Priser er Netto, porto frit tilsendt, men gælder kun saa- længe Oplaget varer, da vi ikke kan staffe flere til de Priser.

S. Heegaard. Om Intolerance især i Henseende til religiøs Overbevis- ning. 226 Sider i Omslag. Red- sat fra \$1.00 til 30c.

C. Haug. Henrik af Navaro. 144 Sider i Omslag. Redsat fra 60c til 20c.

Jr. Krebs. Individualisme og So- cialisme eller hvorledes det Danske Samfund for Tiden arbejder. 145 Sider i Omslag. Redsat fra 80c til 30c.

A. P. Maden. Er det nyt? Ind- hold: Nye Toner, det gamle Men- neftes Død, hvad siger Striften, Den anden Side, Virkeligheder. 42 Sider i fint Omslag. Redsat fra 15c til 10c.

Dr. Morten Luther: Udlagelsen af de nye Vordsalmer. Andet Oplag. 123 Sider i Omslag. Redsat fra 50c til 20c.

J. Martensen. Dogmatisk Oplys- ning. Andet Oplag. 104 Sider. 3 Omslag. Redsat fra 60c til 20c.

Haug. Samlede Romaner. 1.—7. Syd tytte Bind i Omslag. Redsat fra \$6.40 til \$4.00.

Vor Herres og Frelseres Jesu Kristi Liv, fortalt for Folket, bearbejdet efter det engelske og indledt med en Digtecyclus af Georg Evers, Præst ved St. Johannes Kirken i Køben- havn, med Kort og over 100 Illu- strationer efter de mest berømte Kunstnere; Været er solidt og fint indbundet, 792 Sider, hvor Side rigt forsett med smagfulde kunst- neriske Dekorationer. Redsat fra \$5.60 til \$3.60.

Zulestjernen fra 1899. Den første Zulestjerne med Billedet „Ansgar døber et Børn“. Redsat fra 55c til 35c.

Mc. Kinleys Liv og Virksomhed. Paa dansk og engelsk, indbundet i Sht- ringbind. Redsat fra \$1.50. til \$1.00.

Melodier til nyt Tillæg til Salmebog for Kirke- og Husandagt, ved Aste- rup og Simonsen, for Orgel, med vedføjte Melodifortegnelse for Berg- greens, Klungs, Barnetons og nær- værende Samling. 67 Sider. Indbundet. Redsat fra \$1.00 til 50c.

Alfred Jpsens Digte: Flores og Blansfior. 150 Sider. 3 Omslag. Redsat fra 80c til 30c. Elegant indbundet 70c.

Otto Borchsenius. Fra Viktor And- berg til Albert Baath. Et Udsalg af nyere svenske Forsfatteres Arbejde. Paa Dansk. 308 Sider. 3 Omslag. Redsat fra \$1.90 til 40c.

Mynster Dr. J. P. „Meddelelsen af mit Levnet“ med Portræt 298 Sider i Omslag, Redsat fra \$1.80 til 40c.

Lejligedstaler af Biskop S. Marten- sen 466 Sider i Omslag Udgave 1884. Redsat fra \$2.20 til 60c.

Einat Christianen. Frelsen Bobil og hendes Broder. 172 Sider. 3 Omslag Redsat fra \$1.00 til 40c.

merit Scharling. Den nyere hol- landske Teologi. 169 Sider. 3 Omslag. Redsat fra \$1.60 til 80c.

Kristoffer Jensen. Amerikaner For- hold. Fem Foredrag: Nordman- dens i Amerika, Kirkelige Forhold o. f. v. 159 Sider. 3 Omslag. Redsat fra 80c til 20c.

Bakkenheusen. Regnebog for Mellem- klasser. 50c. Redsat til 25c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

C. Fortlage.